

מסורת הש"ס

6) ועיניו סה ושיניו... 7) עיניו סה... 8) עיניו סה... 9) עיניו סה... 10) עיניו סה...

גליון הש"ס

יש"ו היה בלשתי וכו'... יחפ"ש בלשתי מיד... הטרט ובלש:

הגהות הב"ה

6) נב' טגו הני נכו... רגנבוי: 3) שם ללא... 7) עקרי מו"ת וכו' ס"א... עקרי וכן משמע מפרש"י:

מוסרי רש"י

כל כהנות כמטמא... בתוכה פסולות... לבעולין... אפריה אף בלשתי... אשת ישראל לא יעדי... בלשתי... מילת נים הכא... לעיר על שם שחפשי... ונולדתי את העיר ק"י לה... שולח (שבת 88) על שם... שחפשי ויחפרים ק"י... להי נולדתי כמטמא... שחפשי חיל שחפשי... וכוון יורה י"ג בשעת... אשת מלכות (שבת 88)... דלית איהו אף פנאי... היסוף לא תקף לה... ועיניו כמלמה... א"ה... אחד טמא... קבר... מיטל טי להני ומלל את... טל וכן עובד טי של... יחיל ופסחים י"ג ועשה... טהרות... נגע טהרות... אחר כך... ויהי כן... והלך בשני... ויענין לה... שכליל שח"ו זה ה"ה... דהשתא ודלי אחד מהן... טמא... אם נשאל זה... כפי עצמו... אם נשאל... בלתי חסד... וזהו... אמת... וזהו... י"ט לוי למר טמאין או... טהורין... אי אפשר למר... לתי טהורים... אמת... אמת ודלי טמא...:

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות כו.

עין משפט ור מצהו

קב א ב מ"י פ"ח ס"ח... אפריה בלא הלכה ל... טושי"ע פ"ח ס"ח... י"א ס"ב:

תוספות ר"ד

ומפקי לה... נפשות א"ר כגון ע"י... דגנבי אמר חזקיה והוא... שנגמר דינא להרביה פי... שבעליהו הללו הדין... המלכות נחלקו משמע... ונשיהו ד"ר אמר אפ"ה... שלא נגמר דינא להרביה... וה"ל בחזקיה ורואו רביה... ד"ר יוחנן: עיר כבשבוש... כרכוס: פי חיל הצדוק... עליה: מצור הרובנו כרכוס... כל כהנות כמטמא פסולי... לבעולין פי רבוחת... שובעלו קרימו אנוחה... אפריה לבין אמו יש להן... צריס שלא נבעלו אפילו... עבר אפילו שפחה הרי אלו... נאמנים ואין אדם נאמן ע"י... עצמו לא האשה להעיד על... עמה ולא הבעל להעיד... על אשתו וסימנה כולשת... שנכסה לעיר: פי חיל... תקרא כן ע"ש שחפשי... את כל המטמאות תרונם... יחפשי ובלש בוסן שלום... חביות תחורות אסורות... וסומכות תחורות בשעת... מלחמה אלו ואלו מותרות... לפי שאין פנאי לנסך... אמר ר"ה לנסך אין פנאי... לבעול יש פנאי... דעבירה תקוף מיון נסך ר"י... כן אלעזר משמיה דחזקי... אמר כאן בכרכוס של... אותה מלכות אינן יראים... ויש להם פנאי לבעול... ולנסך... אחרת יראים (שמא) יבוא... חיל מאה מלכות לעזור... לתי וסמריהו לשלול... ולהבדיל ואין להן פנאי... לא לבעול ולא לנסך... א"ר אריז ב"א אריז ב"א... אם יש שם מחבואה א'... (מצלח) על כל הכהנות... והותרה לתי: כפי ר"י... אם אינה מחזקת אלא... א' מתן מרו. מי אמרינן... כל חזא וחדא היינו האי... א"ד לא אמרינן ולא

סורכס. דמדתע וכיון הדגיע זמן ולא נפדית הרי היא של עובדי כוכבים כדנייהס משום הכי בעינן עדים מעדין אותה שלא נסמרה: נפכסה. דלינה נחלעת להם לא בעינן עדים הואיל ועל ידי ממון הוא: ואיכא דרמי לה מרמא. לא ממני לה להא דרב שמואל בר רב יצחק אפירוסא דמתינתן בלשון לא שנו אללא רמי מירמא מתינתן ונרימא אהדדי ועלה שני רב שמואל חילוק בין יד ישראל תקיפה ליד העובדי כוכבים תקיפה: הני נשי דגנבי. צבעילין יתלין ודרך המלכות להפקיר ביתם ונשיהן: כן דוגיא. רוחה היה ולעזר שמו כדלמדין כפי עגלה ערופה (פסטה מו). אלל נשי דגנבי. הגונבים ממון לא מפקרי: מותנ' כרכוס. מזור מתינתן כרכוסא (דנריס ס): פסולות. אסורות לבעולין דלשת כהן אסורה כאונס: גמ' בלשתי. חיל. על שם שחפשי כל המטמאים: לבעול יש פנאי. דתקף להו ירייהו: רבי פעמיס שהן מותרות: כרכוס של אונס מלכות. אינו רוחה להשחית את בני העיר וכסוכוס עיר הסמוך לממשלתו שומרה והיא לו למס עובד: משמרות. מקום מעמד השומרים שהעמיד המלך שלא יחל אדם בלשו העיר: דמהדר למסא כו'. שמו סבינות העיר שלמות ברזל ששימיו קול כהכסל איש כך עליהם וכלגיס ואחויס ועקיין: וגווא. מקלות וקיסמיין להכסל נהן: ולא קשיא ליה מדי. לא חייס למיעקר איניס יחידה ולבעול הואיל ואין הדבר הפקר: ומאי שנא משני שביילן. דכיון דנא לשאלו עליו ועל חבירו אמר רבי יוסי טמאין הכא נמי לכולהו שרינן כי הדדי: אחד טמא. שם זו קניות מפסיק כל רחמו ואין ידוע אחזה הטמא אלל כך מוחקים נלחמ מהן: ועשה פסרות. נגע טהרות: טהורים. דכל חד כי אחי לקמן תלינן ליה למימר נטהור הכך דהוה ליה ספק טומאה כ"ה זה ופסיקו טהור: טמאין. דיחיי נימא להו טהורים אמת חד מינייהו ודלי נטמא אלל: כנס אמת. בלו לשאלו כנת אמת: הכא נמי כו. ורי יהודה ורי יוסי הלכה כרי יוסי:

ואמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא ליה ולא מדי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אבין ר' יצחק בר אשיאין יאה יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי ירמיה איהו מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כ"ל חזא והדא היינו הא או דלמא לא אמרינן ומאי שנא משני ש"שביילין אחד טמא ואחד טהור והלך באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה אומר אם נשאל זה בפני עצמו זה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן בבא לישראל עליו ועל חבירו מר מרמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לכוה אחר זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי